

□ Czas czytania: 8 min.

Ksiądz Giuseppe Tomaselli (1902-1989) jest jedną z emblematycznych postaci charyzmatu salezjańskiego XX wieku, ucieleśniającą ideał ludowego apostołatu Księdza Bosko. Urodzony u stóp Etny i wyświęcony na kapłana w 1928 roku, spędził ponad sześćdziesiąt lat posługi między spowiedziami, kazaniami, pełnieniem dzieł miłosierdzia i pisaniu licznych książeczek o tematyce religijnej, które rozpowszechniał z niestrudzoną pasją. Ożywiony głęboką duchowością eucharystyczną i maryjną, potrafił przemawiać do serc prostych ludzi. Jego intensywnej działalności duszpasterskiej towarzyszyły doświadczenia mistyczne i niezwykle charyzmaty, przyjmowane z pokorą jako dar Boży dla dobra dusz. Jego duchowe dziedzictwo wciąż inspirowe wiernych, czyniąc go autentycznym apostołem dobrej prasy.

Korzenie rodzinne i powołanie

Ks. Giuseppe urodził się 26 stycznia 1902 roku w Biancavilla, u stóp Etny, jako syn Salvatore i Marii Greco, w głęboko chrześcijańskiej rodzinie bogatej w wartości moralne, którą sam chętnie wspominał. Został ochrzczony trzy dni po urodzeniu imieniem Giuseppe, do którego zawsze żywił czułe nabożeństwo, poświęcając mu nawet dwie książeczki: *Święty Józef* i *Dziewictwo Świętego Józefa*.

W swoim dzienniku pisał: „Byłem bez przyjaźni z Bogiem tylko przez trzy dni, te trzy dni przed przyjęciem chrztu”. Słowa te, za pozorną naiwnością, ukazują postrzeganie życia prowadzonego w stałej komunii z Bogiem, aż do śmierci w wieku 87 lat, z tą samą chrzcielną niewinnością.

Powołanie kapłańskie dojrzało wcześniej. Po ukończeniu szkoły podstawowej poczuł pragnienie zostania księdzem i rozpoczął naukę w Niższym Seminarium Duchownym w swoim mieście. Spotkanie z Księdzem Bosko i odkrycie duchowości salezjańskiej ostatecznie ukierunkowały jego życiowy wybór.

Droga formacji

Z błogosławieństwem rodziców opuścił rodzinne miasto i przeniósł się do San Gregorio di Catania, gdzie uczęszczał do piątej klasy gimnazjum jako aspirant salezjański. Wstąpił do nowicjatu w 1916 roku, ale musiał go przerwać z powodów zdrowotnych. Ta próba jednak wzmocniła go i uczyniła jeszcze bardziej świadomym swojego powołania.

Po powrocie do zdrowia, 20 kwietnia 1920 roku z radością wznowił nowicjat i rok później złożył śluby. Obdarzony dobrą pamięcią, bystrą inteligencją i energicznym charakterem, kontynuował studia filozoficzne i teologiczne, wyróżniając się wielkim

zaangażowaniem. 8 lipca 1928 roku został wyświęcony na kapłana, rozpoczynając posługę, która trwała 61 lat intensywnego apostołatu.

Apostolat

Jego posługa skierowana była przede wszystkim do warstw ludowych i najśłabszej młodzieży.

Jego podejście duszpasterskie charakteryzowała głęboka wrażliwość społeczna: jak dobry samarytanin pochylał się nad wszystkimi, by z wielką cierpliwością i miłością nieść pomoc w nędzy, ubóstwie i ignorancji. Najbardziej uderzała go ignorancja religijna ludzi zasadniczo dobrych, ale niezwykle potrzebujących pomocy i pouczenia, zwłaszcza religijnego. Ten kontekst ostatecznie ukierunkował jego misję apostolską.

Spowiedź była jednym z osi jego życia kapłańskiego. Spędzał godziny w konfesjonale, z niewyczerpaną cierpliwością słuchając, radząc i jednając. Lubił powtarzać, że sakrament pokuty to „uścisk miłosierdzia” z Ojcem.

Kluczowym momentem w życiu duchowym księdza Tomasellogo był ten, który sam nazwał „przełomem duchowym”. Jak pisze w swoim dzienniku: „Pierwszy przełom duchowy, zapoczątkowany w nowicjacie, przeżyłem tak naprawdę dzięki lekturze życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Przeczytałem ponownie tę «Historię duszy», wybrałem Świętą Teresę na moją opiekunkę i nawiązałem korespondencję z jej siostrą” (Céline Martin, czyli siostrą Genowefą od Świętej Teresy). To spotkanie z duchowością tereziańską „małej drogi” głęboko wpłynęło na jego podejście duszpasterskie, kierując je ku duchowości prostej, ale głębokiej.

Ostatni okres jego życia to szczyt jego apostołatu, charakteryzujący się dwoma fundamentalnymi elementami: głoszeniem Słowa, a przede wszystkim tworzeniem i rozpowszechnianiem jego budujących i pouczających książeczek o tematyce religijnej. Opublikował dziesiątki książeczek, broszur i tekstów duchowych, cechujących się prostym, ludowym stylem, zdolnym dotrzeć do serc zwykłych ludzi.

Apostolat księdza Tomasellogo charakteryzował się niezwykle intensywnym rytmem i całkowitym oddaniem: nie pozwalał sobie na odpoczynek, rozrywkę, wakacje. Sama niedziela była najcięższym dniem, poświęconym konferencjom religijnym i rozpowszechnianiu dobrej prasy. Wyruszał wcześniej rano po odprawieniu Mszy i często wracał późno w nocy, nawet po północy. Tak było nawet wtedy, gdy miał ponad osiemdziesiąt lat.

Centralną rolę odgrywało stowarzyszenie *Małych Hostii*, które stanowiły serce jego

apostolatu: jego „Małe Hostie” sprawiały, że znajdował pobożnych ludzi, którzy z radością słuchali go godzinami, przyjmowali jego błogosławieństwo, prosząc o pomoc w różnych potrzebach fizycznych i duchowych. Stowarzyszenie to, rozpowszechnione w różnych miastach Włoch, miało na celu formowanie dusz wynagradzających Jezusowi Eucharystycznemu, znieważanemu i profanowanemu. Piątek miał szczególne znaczenie w jego tygodniu apostolskim: rano odprawiał Mszę dla swoich wiernych w kościele Instytutu św. Alojzego, głosił homilię, przypominając także o męce Pańskiej i obowiązku wynagradzania Jezusowi w Eucharystii. Przybywało wielu ludzi, nawet z daleka. Często przyjeżdżały autokary pielgrzymów, którzy uczestniczyli w nabożeństwie i przystępowali do sakramentów.

Filary duchowe: Eucharystia i nabożeństwo maryjne

Dwie miłości Księdza Bosko: Jezus Eucharystyczny i Najświętsza Maryja Panna stanowiły również fundament duchowości księdza Tomasello. Jego nabożeństwo maryjne miało głębokie korzenie i było podsycane cudownym wydarzeniem z młodości: jako bardzo żywotny kleryk, w domu w Caltagirone spadł kiedyś ze znacznej wysokości. Najświętsza Panna, którą wezwał, ocaliła go od pewnej śmierci. Błogosławiony ksiądz Filip Rinaldi, świadek tego zdarzenia, powiedział mu:

„Pamiętaj przez całe życie, że żyjesz dzięki cudowi Matki Bożej”.

Eucharystia stanowiła centrum, światło i pokarm jego życia i apostolatu. Jego radość z celebrowania była wyraźnie widoczna: jaką radość promieniowała z jego twarzy, gdy nadarzała się okazja lub potrzeba binowania Mszy Świętej. Jeśli nie binował, słuchał drugiej Mszy, aby ponownie przyjąć Eucharystię.

Jego życie duchowe było intensywnie eucharystyczne. Spędzał długie godziny przed tabernakulum i zachęcał wszystkich do przeżywania adoracji jako centralnego momentu dnia. Do tego dochodziło silne nabożeństwo maryjne. Z zapalem rozpowszechniał odmawianie Różańca, zawierzenie się Maryi, wzywanie Maryi Wspomożycielki.

Inną szczególną cechą jego życia było zaangażowanie jako egzorcysty. Ksiądz Tomaselli zajmował się licznymi przypadkami opętania lub zaburzeń duchowych. Nie czynił tego z sensacyjną ciekawością, lecz z duszpasterską powagą, w przekonaniu, że posługa uwalniania jest częścią misji kapłańskiej. Zebrał niektóre doświadczenia w swoich pismach, aby ostrzec wiernych przed niebezpieczeństwami okultyzmu i praktyk magicznych.

Dar nadzwyczajnych charyzmatów

Ksiądz Tomaselli z pokorą przyznawał, że otrzymał „łaski nie tylko zwyczajne, ale zwłaszcza nadzwyczajne”. Tymi słowami nawiązywał do darów charyzmatycznych,

dodając z bojażnią: „Ta myśl o łaskach wybrania napawa mnie lękiem, ponieważ wiele będzie się wymagać od tego, komu wiele dano”.

Różni świadkowie opowiadali, że salezjański kapłan otrzymał nadzwyczajne dary: wizje, objawienia, skuteczność w egzorcyzmach. On sam, w niektórych pismach autobiograficznych, opisał epizody, które postawiły go w bezpośrednim kontakcie z rzeczywistością nadprzyrodzoną.

Świadectwa osób, które skorzystały z jego „nadzwyczajnych łask”, są liczne i wiarygodne. Jak zauważa jego oficjalna biografia, wciąż żyją osoby prawego sumienia, dobrej wiary i zdrowego umysłu, które zostały obdarowane „nadzwyczajnymi łaskami”, jakie ksiądz Tomaselli otrzymał od Boga.

Próba cierpienia

Mimo swojego dynamizmu, ksiądz Tomaselli musiał stawić czoła licznym próbom. Słabe zdrowie często zmuszało go do okresów przymusowego odpoczynku. Ponadto jego sława „mistycznego księdza” budziła również niezrozumienie, podejrzenia, a nawet wrogość, wewnątrz i na zewnątrz środowiska kościelnego. Nie brakowało chwil samotności i wewnętrznej próby.

On jednak przeżywał wszystko w duchu wiary, widząc w cierpieniu udział w Krzyżu Chrystusa. Cierpliwość i uśmiech, z jakimi stawiał czoła trudnościom, były dla wielu wymownym świadectwem.

Dziedzictwo apostoła

Ksiądz Giuseppe Tomaselli zmarł 9 maja 1989 roku, w dniu święta Matki Bożej Pompejańskiej, po 87 latach życia i 61 latach kapłaństwa. Jego postać w pełni wpisuje się w tradycję salezjańską jako przykład ewangelicznej spójności i całkowitego oddania duszom.

Jego pisma, założone przez niego stowarzyszenia i żywa pamięć o jego posłudze podtrzymują jego duchowe dziedzictwo. Do dziś w Messynie i innych miastach odbywają się uroczystości i pielgrzymki ku jego czci, co jest znakiem trwałego wpływu jego świętości.

Jak głosi jego biografia: „Duch Święty na przestrzeni dziejów Kościoła wzbudzał szczególnych ludzi, dając im łaskę wzrostu w wierze duszom dobrze usposobionym. Ksiądz Tomaselli był jednym z tych ludzi”.

Jego życie, naznaczone ewangeliczną prostotą, zapalem duszpasterskim i głębokim zjednoczeniem z Bogiem, pozostaje świetlanym świadectwem charyzmatu Księdza Bosko i jego motta: *Da mihi animas, caetera tolle* — Daj mi dusze, resztę zabierz.

Przedstawiamy tutaj wybór jego pism (linki zawierają odnośniki do pism wydanych w języku włoskim – przyp. tłum.).

- 1 - 1942 - *Godzina święta o pokój*
- 2 - 1945 - *Cuda u pewnej pani (Teresa Neumann)*
- 3 - 1946 - *Siostró, czytaj i rozważaj...* (Lekarstwo na oziębłość)
- 4 - 1946 - *Z ciemności do światła*
- 5 - 1946 - *Grzechy języka*
- 6 - 1946 - [*Spowiedź*](#)
- 7 - 1947 - [*Bóg i ludzkie nędzy*](#)
- 8 - 1947 - [*Grzechy główne*](#)
- 9 - 1947 - [*Umarli zmartwychwstaną*](#)
- 10 - 1949 - *Prawdziwa miłość*
- 11 - 1950 - [*Zbuntowane anioły*](#)
- 12 - 1950 - [*Uczciwa dusza w konfesjonale*](#)
- 13 - 1950 - *Lilia z Mondonio. Święty Dominik Savio*
- 14 - 1950 - [*Aniołowie*](#)
- 15 - 1951 - *Rozważania dla dziewcząt*
- 16 - 1951 - [*Z Bogiem i bez Boga*](#)
- 17 - 1951 - *Dlaczego wierzę. Odpowiedź tym, którzy śmieją się z religii*
- 18 - 1951 - *Złote strony*
- 19 - 1951 - *Pouczenia dla dziewcząt*
- 20 - 1952 - [*Precz z księżmi*](#)
- 21 - 1952 - *Piętnaście piątków ku czci Najświętszego Serca*
- 22 - 1952 - *Prawdziwe nabożeństwo do Maryi*
- 23 - 1952 - [*Pociecha dla duszy!*](#)
- 24 - 1952 - [*Chrystus... tak nas umiłował!*](#)
- 25 - 1952 - *Tajemnica Trójcy Świętej*
- 26 - 1952 - [*Konsekrowana Hostia*](#)
- 27 - 1953 - [*Dary Boże*](#)
- 28 - 1953 - *Jutrzenka Chrystusa (o Bożym Narodzeniu)*
- 29 - 1953 - [*Nasi zmarli. Dom wszystkich*](#)
- 30 - 1954 - *Sitio. Rozmyślania dla kapłanów*
- 31 - 1954 - *Trzy cuchnące rany*
- 32 - 1954 - *Piekieł istnieje!*
- 33 - 1955 - *Przesady*
- 34 - 1955 - *Siostró, kochaj mnie i daj mi pić*
- 35 - 1955 - *Prawdziwe bogactwo*
- 36 - 1955 - *Perła i błoto*
- 37 - 1955 - *Dusze-hostie*
- 38 - 1956 - *SIOSTRA (S.I.O.S.T.R.A.). Rozważania nad programem życia zakonnego*

sióstr

- 39 - 1956 - [Przykazanie... zdeptane](#)
- 40 - 1956 - *Słowa z nieba*
- 41 - 1956 - [Raj](#)
- 42 - 1957 - *Słuszna intencja w życiu*
- 43 - 1958 - *Maryja, Królowa i Matka miłosierdzia (Miesiąc maj)*
- 44 - 1959 - *Najświętsze Serce. Miesiąc czerwiec*
- 45 - 1959 - [Przewodnik duchowy](#)
- 46 - 1959 - *Szesnaście godzin świętych*
- 47 - 1959 - [Duch Święty](#)
- 48 - 1960 - *Wielka bestia... i inteligentna!*
- 49 - 1960 - *Kwiaty dla Maryi*
- 50 - 1960 - *Wola Boża, mój raj!*
- 51 - 1960 - [Niezwykły ksiądz \(Ksiądz Bosko\)](#)
- 52 - 1961 - [Jezus i Szatan](#)
- 53 - 1961 - [Mój Jezu! Kim Ty jesteś? Kim ja jestem?](#)
- 54 - 1961 - *Umartwiać się... i dlaczego*
- 55 - 1961 - *Wciąż zdarzają się cuda*
- 56 - 1962 - *Siostro, słuchaj!*
- 57 - 1962 - [Święty Józef. Miesiąc ku jego czci](#)
- 58 - 1963 - *Nazarejczyk. Boski Nauczyciel*
- 59 - 1963 - *Msza Święta*
- 60 - 1963 - *Da mihi animas*
- 61 - 1964 - *Uświęcone niedziele (O zjednoczenie Kościołów odłączonych)*
- 62 - 1964 - [Niebiańskie światło](#)
- 63 - 1965 - *Historia Matki Bożej Płaczącej (Syrakuzy)*
- 64 - 1965 - *Droga do Nieba*
- 65 - 1966 - *Światło dla siostry*
- 66 - 1966 - [Modlitwa nas uświęca](#)
- 67 - 1966 - *Zawierzmy się Maryi. W powadze obecnej godziny*
- 68 - 1966 - *Moda kobieca*
- 69 - 1967 - *Telewizja (T.e.l.e.w.i.z.j.a.)*
- 70 - 1967 - *Światło dla księży (Boskie skargi)*
- 71 - 1967 - [Walka duchowa \(Pokusy\)](#)
- 72 - 1967 - [Krzyż Jezusa](#)
- 73 - 1968 - *Pod niebem Rzymu*
- 74 - 1968 - *Szatan na świecie (Współczesny epizod)*
- 75 - 1968 - *Pięć sobót Matki Bożej. Stół eucharystyczny*

- 76 - 1968 - *Godzina obecna. Rozważania przygotowujące na godzinę jutra*
- 77 - 1968 - [*Historia pewnego zakonnika \(Ojciec Pio\)*](#)
- 78 - 1968 - *Święta Rita (Zarys historyczny)*
- 79 - 1969 - [*Znaczenie Słowa*](#)
- 80 - 1969 - [*Wiara*](#)
- 81 - 1970 - [*Anielskie życie na ziemi \(Celibat kapłański\)*](#)
- 82 - 1970 - [*Bóg z nami*](#)
- 83 - 1970 - *Matka Boża od Listu (Messyna)*
- 84 - 1972 - *Matka Boża płacze krwią (Maropati)*
- 85 - 1972 - *Święty Michał Archanioł*
- 86 - 1972 - *Małe Hostie wynagradzające. Ojciec Pio błogosławi Krucjatę Eucharystyczną*
- 87 - 1973 - *Pokój w Bożych refleksach*
- 88 - 1973 - [*Dziewictwo na świecie*](#)
- 89 - 1973 - *Płacz Dziewicy (Cinquefrondi)*
- 90 - 1973 - *Dziewictwo Świętego Józefa*
- 91 - 1977 - [*Vade mecum \(Wynagradzające życie duchowe\)*](#)
- 92 - 1978 - *Wybrany, a nie ukarany jesteś ty, o chory!...*
- 93 - 1978 - *Gwiazda salezjańska. Ksiądz Domenico Ercolini*
- 94 - 1979 - [*Ludzkość tu została odkupiona*](#)
- 95 - 1979 - *Cudowne łzawienie (Syrakuzy). Porto Santo Stefano - Grosseto*
- 96 - 1980 - [*Wielkie spotkanie*](#)
- 97 - 1981 - [*Dziewica Objawienia \(Grota Trzech Fontann - Rzym\)*](#)
- 98 - 1981 - *Święta od rodzin. Święta Maria Franciszka*
- 99 - 1982 - *Trzydzieści trzy dlaczego*
- 100 - 1984 - *Wywiad z Melidem, demonem nieczystości*
- 101 - 1985 - *Fałszerze Biblii, czyli Świadkowie Jehowy*
- 102 - 1985 - [*Sakramenty*](#)
- 103 - 1985 - *Światło ewangeliczne*
- 104 - 1987 - *Dwaj święci lekarze*
- 105 - 1987 - *Dziewica z Katanii*
- 106 - 1987 - *Święta Brygida*
- 107 - 1987 - *Święta Gertruda z Helfty*
- 108 - 1987 - *Święta Gemma Galgani*
- 109 - 1987 - *Święta Łucja*
- 110 - 1988 - [*Święta Katarzyna ze Sieny*](#)
- 111 - b.d. - *Rodzina*
- 112 - b.d. - *Pierwsze przesłanie Ojca Pio do pewnej duszy*

113 – b.d. – *Drugie przesłanie Ojca Pio do pewnej duszy*

Proponujemy również kilka opracowań na jego temat dla tych, którzy pragną zgłębić jego postać.

1992 – *Don Giuseppe Tomaselli. Profilo biografico e spirituale*, DI GUARDI Santo

2016 – [*Don Giuseppe Tomaselli*](#), PORTALE Giuseppe

2018 – [*Diario spirituale segreto*](#), TOMASELLI Giuseppe – **książka po polsku**

2018 – [*Don Giuseppe Tomaselli. Servo di Don Bosco ed erede spirituale di Padre Pio da Pietrelcina*](#), GOLIA Elena

2020 – [*L’Immacolata nella vita di don Dolindo Ruotolo, Padre Pio e don Giuseppe Tomaselli, figlio spirituale di don Bosco*](#) – GOLIA Elena

2020 – [*Don Bosco, Padre Pio e don Tomaselli. Il sacerdote, mistico anello tra Cielo e terra*](#) – GOLIA Elena

2020 – [*Storie straordinarie ma decisamente vere su don Giuseppe Tomaselli*](#) – DI ROSA Elena La Fauci

b.d. – *Don Giuseppe Tomaselli. Grande mistico, grande guaritore, grande esorcista* (Biografia) – LUX Cristiana